

Vindringsforslaget under Nr. 7, og hvad dermed staar i Forbindelse, og det var det nu forfærdeligt, at det Medlem, just det Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) — det er just det Medlem — vilde være med til at foreslaa saadant Noget som dette Forslag under Nr. 7. Og det er næsten lige saa forfærdeligt, at 16 Andre have haft den samme Mening. Og hvorfor er det nu saa mærkeligt? So, for det er nu Ordene, men nært Vedkommendes Handlinger! Hvad har Medlemmet for Veile Amts 2den Valgtreds ikke bedrevet netop med det Princip, han hævder her, at Medlemmer her i Thinget skulle være til Stede for at deltage i Udvalgsvalg? Lad os saa høre dette Medlems Synder, og det ærede Medlems logiske Forklaring deraf. Først nævnte han saaledes: I For stillede det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds et Forslag, som lød: „Gyldigheden af et Medlems Vnderkrift under et Forslag eller en Begjæring er ikke afhængig af hans Nærværelse i Thinget“. Det var bare Stude, at det ærede Medlem ikke læste hele Forslaget, han tog bare Enden af det; han tog et Klip af Halsen af Forslaget og viste det frem og sagde: Se her er en Buss af Halsen! Det maa da være et grimmtigt Dyr, naar Halspibsen ser saaledes ud! Det er ikke meget omhyggeligt af Mørtallet eller det ærede Medlem som Drøfter for det høie mægtige Mørtal at bruge denne Fremgangsmaade under et Vnderkræb paa et Forslag. De Herrer kunne selv læse og sammenligne med Forretningsordenen. Det Forslag, det ærede Medlem sigter til, staar i Tidenden for 1888—89, Spalte 3090, og Forslaget gaar ud paa, at der i Forretningsordenen skal staa, at Medlemmer, der have tiltraadt Forslag efter Begjæring, til hvis Gyldighed der udfæres et bestemt Mørtal Navne, have ikke Ret til at tage deres Navne tilbage uden Samtykke af det først optegnede Medlem. Dette Forhold omfatter ikke Spør af det; som disse Medlemmer have at varetage i Genhold til Grundlovsforfætter. Det var rent indre Forretningsordenens Antiggende, nemlig § 14, at 15 Medlemmer kunne stille Forslag til 3die Behandling. Bestemmelsen om, at der skal 15 Medlemmer til for at foreslaa Afslutning, eller til at foreslaa en anden Ordning med Hensyn til Spørgsmaal paa Dagsordenen end den, For-

manden har bestemt, fremdeles § 38 om, at 12 Medlemmer kunne forlange navnlig Afstemning, og at 25 kunne forlange Ringledsstemning, hvorved dog er at mærke, at andre 25 kunne forlange, at Thinget skal afgjøre, om det skal være Ringledsstemning eller et, § 39, at 15 Medlemmer kunne forlange Forholdstalsvalgmaaden anvendt, og § 44, om, at 15 Medlemmer kunne forlange Afslutning fra Forretningsordenen, som derefter skal afgjøres med $\frac{2}{3}$ af de Stemmenede. Da gif jeg ud fra, at vi havde Exempler paa — og jeg har kjendt flere, navnlig i tidligere Tid — at 12 Medlemmer have forlangt Navneopraab over det og det Punkt eller at 15 Medlemmer have forlangt Forholdstalsvalgmaaden anvendt i det og det Tilfælde, men saa havde i det Tilfælde, det skulde udføres — enten ved Pres, Overtalelser eller Omvendelse — et Medlem forstøkket sig, medens Alle gjorde Regning paa, at vi, hvad ogsaa Diskussionen var gædet ud fra, vilde faae Klarhed paa, hvordan Thinget stod ved et Navneopraab. Og saa gif mit Forslag ud paa, at det skulde ikke kunne blive Tilfældet, men den, der satte sit Navn først paa disse Begjæring, skulde i Folge Forretningsordenen have Ret til at raade derfor, og de, der satte deres Navn derpaa, skulde være forpligtede til at lade det gjælde. Og ligeledes skulde han, naar under Debatten et Forslag — som ofte sker — bliver overflødig ved Afstemningen, fordi et andet er kommet i Stedet, eller det er kommet Forklarings, som gjøre det utildvendigt, have Raadighed over Forslaget, saa han kunde røse sig og bede om, at det maatte tages tilbage uden at reise omkring i hele Salen efter de andre Medlemmer, som maatte være udenfor eller ovenpaa o. s. v. altsaa et rent praktisk Forslag, der gjennem 40 Aars Erfaring har vist sig overordentlig nyttigt. Og hertil svædes saa, at „Gyldigheden af et Medlems Vnderkrift paa et Forslag eller en Begjæring er ikke afhængig af hans Nærværelse i Thinget.“ Jeg satte det som Slutningspunktum, men til særlig Afstemning, fordi det var nyt, med andre Ord. Den gode Orden i Thinget og Trofastheden indbrødes blandt Medlemmerne skulde lettes under Afstemningen med Hensyn til Forretningsordenens Forhold, den skulde ikke kunne røfkes derved, at et Medlem ikke